

[Hans Nielsen.]

Stensballe og Jørgen Christensen skulde stedes for Rigsretten, og naar der er mødt saa mange Tilhørere her ved denne, skal vi sige, næsten festlige Rigsdag i Dag, er det maaske, fordi de har ventet sig, at der vilde ske noget stort i Henhold til det Forslag om at sætte disse nævnte fire Herrer under Rigsretsanklage, at det skulde have nogen som helst Udsigt til at blive vedtaget. I Aftes meddelte Formanden imidlertid — det maa jo være en Sorg for baade Medlemmer og Tilhørere —, at Retspartiet har taget dette Forslag tilbage, fordi det var blevet forældet.

Jeg maa sige, at det undrer mig, at et saadant Forslag kan blive forældet paa to Maaneder. Naar man skrider til noget saa alvorligt som at foreslaa, at der skal foreslaas Rigsretsanklage mod den nuværende og tre tidligere Handelsministre, maa der dog ligge saa alvorlige Forhold bag, at det hele ikke kan skifte paa den Maade, at det bliver forældet i Løbet af et Par Maaneder.

Men Forslaget er altsaa efter Retsstatspartiets Opfattelse blevet forældet og er trukket tilbage. Og netop det, at man har trukket Forslaget tilbage, fordi det er forældet, røber os den virkelige Hensigt, man har haft med hele denne Sag. I Stedet for er der kommet en helt ny Forespørgsel, som ikke er rettet til den Minister, der har med Sagen at gøre, nemlig Handelsministeren, der har truffet Afgørelse, og som det derfor vilde være naturligt at spørge, men derimod til Statsministeren. Det er jo muligvis Resultatet af et Samarbejde mellem Partiet Holstein og Retsstatspartiet, der har ført til denne Forespørgsel. Det bliver altsaa et Slags Forsøg, kan jeg sige, paa en Krydsning mellem disse to Partier, og det er jo muligt, man derved kan frembringe et bedre Forslag end de tidligere.

Imidlertid maa jeg sige, at den Forespørgsel, vi nu har til Behandling, ikke er af den Beskaffenhed, at den frister mig til at holde nogen lang Tale. Jeg kan i alt væsentligt slutte mig til, hvad den højtærede Statsminister allerede har udtalt. Jeg kan sige, at med Hensyn til de fem Punkter, der er opstillet i Forespørgselen, kan jeg for de fire førstes vedkommende svare, at det forekommer mig, at Regeringen dér har truffet den eneste rigtige Afgørelse, der kunde træffes i denne Sag.

Saa snart det blev klart, at Kontorchef Arendrup havde stjaalet af Statens Midler, skred Ministeren øjeblikkelig til en

politimæssig Undersøgelse af hans Forhold, og saa snart denne politimæssige Undersøgelse var foretaget, gav Ministeren Ordre til, at Rigsadvokaten nærmere skulde undersøge, om der var andre, der havde et Ansvar i denne Sag. Nu havde jeg indtil dette Mødes Begyndelse den Opfattelse, at der ikke var nogen, der vilde have anfægtet Rigsadvokatens Redelighed og Neutralitet i dette Spørgsmaal, men vi har jo været Vidne til, at Forespørgernes Ordfører i sin lange Tale her i Dag paa den voldsomste Maade, forekommer det mig, ikke alene angreb Rigsadvokaten, men beklikkede hans gode Navn og Rygte og kastede Snavs paa ham.

Formanden: Dette er paatalt og kan derfor ikke være Genstand for Diskussion.

Hans Nielsen: Jeg vil sige, at det har undret mig i allerhøjeste Grad, at en saadan Tale kunde fremkomme fra Ordførers Side. Jeg vil hævde — og det fremgaar af hele den Beretning, som Rigsadvokaten har afleveret, som har ligget trykt paa Medlemmernes Pladser, og som for Resten i stor Udstrækning har været offentliggjort i saa godt som alle Landets Blade —, at dette er en alvorlig Mands grundige Studium af hele det uheldige Forhold, som Arendrup-Affæren er, og at de Konklusioner, han kommer til efter denne Undersøgelse, forekommer mig at være saa fornuftige og forstandige, at der ikke med Rette er nogen, der kan anfægte dem, angribe dem. Derfor var det ganske naturligt, at Regeringen traf den Afgørelse, den gjorde, da Rigsadvokatens Indstilling forelaa.

Jeg billiger fuldkomment, at den højtærede Handelsminister har offentliggjort denne Indberetning, og det undrer mig i allerhøjeste Grad, at Forespørgernes Ordfører her i Dag med særlig Voldsomhed angriber Offentliggørelsen af denne Redegørelse. Skulde denne Affære, fordi en fin, fornem Mand, tilhørende en af de fornemste Slægter her i Landet, var Hovedpersonen i den, have været syltet hen i en Kommission og afgjort i al Hemmelighed? Er det det ærede Medlem Hr. Holsteins Mening, siden han her saa voldsomt angriber baade Regeringen og Rigsadvokaten for Offentliggørelsen?

Nej, her er et ualmindelig simpelt og gement Forhold indenfor Staten blevet afsløret, og det var ganske rimeligt, at hele Befolkningen fik at vide, hvordan det hele laa, og hvilket Ansvar der paahvilede hver